

İzzet Çetin
**GÖKYÜZÜ
GEZGİNİ**

ŞİİR

MİKRO İKİLİ

Kocanın adı gök
Kadının adı yer
Mutluluk içinde
Uyum içinde
Öyle üretkenler
Kendileri bilir
Kimseler bilmez
Veletlerini, sırlarını, genlerini
Güllerini, dikenlerini
İlaçlarını, zehirlerini
Yüz yüzeler göz gözeler sonsuzda
Zamanın iki ucu ikisi
Renk onlarda
Bağlılık onlarda
Uyum onlarda
Tüm ufuklarda sarmaş dolaş
Bir de merakımdır hep
Nasıl peydahlanıyorlar derim
Havadan, topraktan, sudan, tortudan
Bu akıl almaz güzellikleri durmadan

YILDIZLARA TAKILMAK - 1

Ne işiniz var

Karanlıklarda

Yalnızlıklarda

Oralarda

Cümle gökyüzünün yıldızları

Size sesleniyorum

Sayısız çokluksunuz

Bilirim

Kafama takılır soramasam

Gecelerin içindesiniz

Korkmaz mısınız

Bıkmaz mısınız

Feneriniz olmasa çıkmaz mısınız

İşiniz yok

Belki

Aşınız da yok

Ne yer ne içer

Nasıl yaşarsınız

Ben beni bileli oradasınız

YILDIZLARA TAKILMAK - 2

Nöbetçi misiniz

Bekçi misiniz

Neyi kimi beklersiniz

Melül melül bakarsınız karanlıklardan

Kıpır kıpır eder gözleriniz

Bir şeyler mi istersiniz

Bir şeyler mi dersiniz

Merak ederim

Bilemem, varamam, soramam

Hep özlem sevgi duyarız size

Öyle uzak öyle yakınsınız bize

Işığınız muma benzer

Çokluğunuz kuma benzer

Çözülmez muammaya benzer

Gökyüzünde duruşunuz

MUTLAKA

Kandır, zamandır
Damarımızda akan
Eğrilik, doğruluk diz boyu

Biziz ortalarda gözüken resim
Yaşayan öykü
Biziz soluyan dünya
Söylenen türkü

Yokken de vardı yine
Milyarlarca çok hücreli
Zaman

Kocaman şarktı dönen
Kafa, kol, bacak elele

Usun özüydü evrende
Dağınıkça serpilmiş nice formül
Her şey her yerde

Bir rüya değil ki bu
Sözü edilen masal

Görünmezlerde

GÖK MASAL

Bombelice bir tavan

Eğimli cam gibi kocaman

Gökyüzü

Aydınlık, parlak

Uçan kuşlara yakın

Düş gibi

Masal gibi

Sarmak istedim onu

Kucağıma sığmadı ki...

DOĞUŞ

Koydu yumurtalarını yeryüzü
Farklı zamanların içine
Doğurdu dolu dolu, olanını
Gündüzlerin gecelerin içine
Sakladı bir bilinmezde her nesne kendisi
Canlı cansız
Geleceği günlerin içine

Kimi dalda armut
Kimi perşembeye gelin damat
Kimi suda balık
Kimi uçan kuş
Kimi kaçan tavşan
Kimi bahçe bahçe çiçek
Kimi sepet sepet sevgi

Tümü de ayrı ayrı
Farklı zamanlardan
Farklı yerlerden bize
Yeryüzünün güzellikleri

ÇOĞALMAK

Önce uyandı gökyüzü
Sonra dağın öbür yüzü
Uyandı
Su toprak kocaman düzlükte
Bir yalnızlığa doğru
Gösterdi kendisini
Seslerle yeşillerle
İçini dışına çıkardı gün geldi
Yeryüzü geleceğe hamile gibi
Dokuz bacının en güzeli o
Bize güneşten gelin geldi

GÖKYÜZÜ GEZGİNİ

Bir sonsuzdan öbürüne
Tümü ucunca bir yolda
Atları ayakları
Usları kanatları
Nice yörüngelerde gezgin
Bilemediğimiz zamanlara doğru
Onca oluşum hareket iç içe
Var olmak yok olmak yok gibi
Uçuyor kendi dünyasında her şey
Üzerlerinde ağırlıkları yok gibi
Nice ölüm nice dirilimse bu
İstemsiz gidip gelmeler evrende
Sen ben gibi

BULUT TÜRKÜSÜ

Bir yağmur bayraęı
Tepemizde her bulut
lkesi sınırı olmayan
Vizesiz pasaportsuz gezgin
Enlem enlem boylam boylam
Bütün coęrafyalarda beklenti

DOĞADAN ÖPÜCÜKLER

Eğilip ufuklara gökyüzü

Yeryüzünü

Doyasıya öperken

Bir kıpırtı oluşur

Dudaklarında rüzgarın

Düşer yollara

O da nerelerde

Hangi yüzleri

Nasıl öper kim bilir

ORTAK

Gökyüzü bulut tarlası
Yeryüzü hücre hücre can
Bir yeşil sevda yüreğinde
Toprağın suyun ölümsüzlüğü
Üzümde kara
Kirazda kırmızı
Zeytinde yeşil renk
Tümünün tutkusu birbirine
Zamanın içinde var olmak

Bir hareket enerji dönüşüm
Bir aydınlık düşünce bakış
Bir gülüş bir söz
En yakın anlam
Gören de gözüken de kendisi her şeyin
Nice hesaplanmayan

YAKIN SES

Evrenin parkında
Birbirini kaldıran
Birbirini döndüren
Sayısız yıldızlarda soluk
Birbirini gören

Sayısız biçimlerde çoğalmak
Böceklere serçelere kadar
Uzayan yol dönüşüm

Kum taneleri
Kar taneleri
Nar taneleri
İçiçelik bakışlarda
Her türlü ortamda
Ortak yaşamak
Bir incirin çekirdekleri gibi

İKİLEM

Yeryüzünce ağır
Gökyüzünce yeğni
Aklımızın iki ucu
İki çelişki belki de
Bir yakaladığımız
Bir bıraktığımız yer
Üstüne dünleri giyindirdiğimiz
Bugünler
Hep içimizde karanlık
Sorgulanmayan

ARAMAK

Kimin yeryüzü gökyüzü yalnızlık

Bizim mi soluduğumuz hava

İçtiğimiz su ilkin

Uçan kuşların mı mavi

Açan çiçeklerin mi toprak

Balıkların mı onca denizler

Milyonlarca canlının ortaklığı

Götüremediğimiz her şey kimin

Güneşin elinde mi zaman

Ayağımızı koyduğumuz yerin ipi

Ötelerin ötesinde mi ki

Daha aradığımız...

YALNIZ YÜRÜMEK

Çok şey var bilinmeyen
Hem yanı başımızda saklı
Hem uzağımızda

Dere tepe dağ değil
Bir kanatsız yaratık
Uluca bir kuş yeryüzü geriden
Korkulu bir düş
Gece gibi
Bir başına
Yapayalnız
Gökyüzü mavi üzeri
Yeryüzü toprak bitki
Varır gelir biri birine yığınlar
Hangi güç hangisinin ki
Kuşun kanadı mı uçan önce
İçindeki bir can mı
Bu kıpırdanış dönüşüm
Her yürek
Topraktan mı sudan mı

İrili ufaklı geçip giden nice can
Yeniden maddede eylem
Her soluk içimizde her gün

Umurunda değil saat zamanın
Gidiyor geriye dönüp bakmadan
Fesini eğmiş yine önüne dünya

UZUNCA YÜRÜMEK

Ellerimiz ayaklarımız
Koydu adımızı geleceklere
Toprakta suda evrim
Açtı çiçeklerin her rengi her gün

Nesiniz necisiniz diyemedi kimse ölüme
Bir başıboşluk içinde zaman
Aydınlık içinde korku karanlık
Çoğalmak azalmak gibi
Bir ağzı yabana türkü
Delice içimizde kötülük
Soğukta sıcakta
Köşede bucakta
Gidip gelen
Bir darlanış mı son soluk

Ondan bundan
Kırk yarımından
Kırk yanlış ses büyüyen
Her uçuk renkten
Yamalıklı bir soyka
Giydirilen karanlık üzerimize
Bunca zaman
Neden en büyük görmezlik
Acı ağıt gözyaşı
Tekersiz yürüyen zaman
Körlüğümüz mü yoksa oyalanışlar
Yanlış bugüne taşıyan

TEDİRGİN GİDİŞ

Bir bilinen yer
Bir bilinmeyen gök
Bir belirsizlik arası
Boşlukta hava
Yer üstünde her şey
Kımıldayan
Kımıldamayan

Atom molekül, hücre gen
Delice gidiş
Sen-ben
Doğum-ölüm
Yarını bilinemeyen
Bir yokuşlarda
Bir düze aşağı

Kimi gelen
Kimi giden yer
Yok olmak korkusu hep o
Yaşanılan şey
Bir tedirginlik
Zamanın kurduğu pusu bize
Yol üzerinde

HAREKET

Özünde yüzünde

Hareket

Her şeyin

Uçup giden

Kanadında

Kuşun, kelebeğin

Yaşayısta

Gülüşte

Yürüyüşte durmazlık

Rüzgarda suda

Dünyada yıldızlarda

Sonsuzda durmayan devinim

SONSUZLUĐA UZANIŞ

Gökyüzü uzaklarında olgu
Avuçlarına sığdırdığın evren
Yetmiş bin evren

Kaç güneşin kaç yıldızın
Kaç zamanın kaç sonsuzun
Var senin

Çokluğu sayılamayan
Adları konulamayan
Uslarda varılamayan

Sayısız yerlerde
Sayısız öykü
Göz açıp kapayacak kadar
Kısa ömre

SINIRSIZLIK

Adıdır sonsuzda

Her nokta

Hükmünde galaksiler

Işıyan gökyüzü zaman

Dilidir her dilde sözcükler

Cümle yaratıklarda

Cümle ses

Susmayan güç tümü birden

AVUNTU

Düřtü aklıma
Düřtü yakınlarıma
Düřtü yollarıma
Yağmur taneleri gibi sevda
Düřtü zamanlara
Düřtü her yanlara
Avundu börtü böcek dal çiçek
Avundu yumurtalar kendisine
Yeryüzü, gökyüzü, gelecek

BAĞLANTI

Boşlukta gibi her şey
Alıp götürren zaman bizi
Delice belirsizlik
İçimize sığmayan coşkular sevgi
Bir bilinmez yolda
Toz duman gidiş

Karmaşalarda solumak
Bir yarış her gün
Bir koşturma
Enine boyuna

Bir dışa vuruş
Başımızda ağır
Belki öncelerde
Her kaçırılan fırsat

MUSALLAT

Destursuz sual gibi
Çıkar gelir her gece
Yüreğinde melunluk
Bilinmez bir bilmece

GERÇEĞİN İÇİNDE

Canlılık sonunda

Kar gibi erir

Birazını zamana

Birazını çocuklarına

Geriye kalanını da

Toprağa verir

BULANIKLIK

Niye yok varken

Mavi gök

Orada

Yerinde

Kim bilir göremediğimiz neler var daha

Hangi uzaklarda

Hangi derinde

HANGİ KANAT

Alın alı

Yeşilin dalı

Neyin balı

Bu sevda

Uçuşan arıların mı

Koşuşan sevdalıların

Gelecek

Yarınların mı

El bebek

Gül bebek

Yeni sürgünler

FARKINDALIK

İki yanda başı sonu
Bir düğüm zaman
Yuvarlandığımız nice yuvarlak
Bu yana o yana
Hareket her şey
Bu uzay içinde sayısız gezgin

Var oluşumuzla yok oluşumuzla beraber
Bir masal gibi geçmiş gelecek bir arada
Yeni bir süreç her soluk
Bir tükenişe tutsak
Ekinlerce ormanlarca
Yıldızlarca çokluk

Sayısız gelip gitmek
Bir mayalanış toprakta suda
Bir mayalanış akıl ötesi
Varoluş sonsuzda

HANGİSİ

Birbirimize mi denk geliriz
Zamanın ötesinde bir gün
Karadeliklerden birinin ağzına mı düşer yolumuz
Bilemeyiz
Hangi açıklık yutar bizi
İçinde yaşadığımız her şeyimizi
Hiç dirilmeden daha
Binlerce dalda
Binlerce yaprak
Kendi yalnızlığı içinde
Nerede, ne zaman
Var olmak yok olmak
Solumak soluyamamak
Bir iç çekip göz yummak
Hangi uzağa en yakın kapı
Bir sonraki gün
Kimin nereye vardığı

BEKLENTİ TUTANAĞI

Yeryüzünde rengarenk
Ayrı güzellik
Özlemlerin türküsü
Al yüzlü mavi gözlü
Kızlarımız oğlanlarımız gibi
Yüreğimize dönük ufukta
Her beklediğimiz yarın
Her mevsim her yıl her asır
Kimi yola çıkar kimisi Haziran

Zamanla yarışacak belli
Bir daha yerin yüreği zamanda
Bıkmadan yorulmadan
Şimşek çakacak her biri
Yıldızları olacak yeryüzünün çocuklarımız
Gündüzlere çevirecek gecelerini

OLUŞUM

Yerden bitmişçesine taş toprak
Dört adımda bir tepe
Sivrilmiş olduğu yerden
Dağ değil dağ maketleri
Bir uçları göklerde gibi
Tanrıyı selamlamak üzere dizilmiş
Nice ses nice sessizlik orada
Her gönül bir Kabe gibi

ÇEVRELENİŞ

Sıra sıra dağlarının ardında
Saklanmış her şeyler
Senin ardında
Neler yok gece...

Geçit vermez karanlığın dört yana
Yıldızlarında nice fal
Bitip tükenmeyen masal
Oldubittiler

Gerçeğin önünde saplantı korku
Karanlık içinde nice süreçler
Uyanıklık bile yeni bir uyku

ÖLÇÜLMEZLİK

Hangisi açık kapalı kapı

Uzağın ardı mı

Yakının önü mü

Varoluşlar

Yokoluşlar

Hep bugünün dünü mü

Bunca ses

Bunca sessizlik

Bir anda çakan şimşek

Gürleyen gök

Nereye kadar

Her koşuşturma

Onca bekleyiş

Kesişen yollarda

Bir nokta belki

Gezegene yeni yolculuk

SOYUTA YOLCU

Gerçekler erişilmezde
Tümü zorların arkası
Düşerse kendiliğinde
İmgeler uçuksu
Her yere varıp gelen

İÇLERİNDEKİ US

Karakargalar

Ak martılar

Kıyıda deşeledikleri yosunlar

Neyi düşünür

Birbirine bakıp tümü

ÖNCELİKLİ

Uzat dalını ağaç

Öpsün bu toprak

Çünkü senden önce

Anası oydu onun

HIÇLIK

Neyiz ki ayakta duran
Belli oranlarda bir biçimleniş
Bir deri içinde et kemik kan
Bir zaman dilimiyle sınırlı her şey
Sonrası var olmayan

YOL ÇİZMEK

Kimin tanrısı toprak

Kimin tanrısı su

Kiminin tanrısı gökyüzü

Tümünün tanrısı ölüm korkusu

PARÇALI BÜTÜN

Bu bizim ev
Bizim dünya
Bizim atmosfer
Kokusunu aldığımız
Her şey

İyi kötü
Çirkin güzel
Farklı konumlarda
Farklı zamanlarda
Onlar hem yakınımızda
Hem uzağımızda
Ve de yaşamımızda
Yakalanmayan

AYNA ARKASI

Aynanın ardındaki yüz

Haydi çık oradan

Kime küskünlüğün

Kime dargınlığın

Bunca zaman

Senin de hakkındır sevmek sevmek

Senin de gözlerinde sevda

Saçların yumak

Bir görebilsen bir bilebilsen

Öyle şerbetli ki öyle tatlı ki yaşamak

KIYASLANMAZLIK

Aşk yarası

Meşk yarası

Tümü gönül avarası

Gerçek dost aranıyorsa

Yalan topraktan başkası

NİCE KAÇIRILAN FIRSAT

Ağıt gibi yankısı sesinizin
yüreğimde

Eriyen kar gibi ılgıt ılgıt
Bana dokunan bu işte

Nerede olduğumuz değil bugün
Nerede olamadığımız
Durup beklemez ki kimse bizi
Bir daha denesek
Geri gelmez ki giden zaman
Ölümler gibi onlar da
Geride kaldı bilmeyerek
Bir daha yeni atılımlarla yarınlara
Güvenli yarınlar gerek

NEREDEN NEREYE

Kınalıca kuş
O sevecen ses
Birbirine duyacak kadar yakın
İçimizdeki her nefes
Yeni tanıştığımız nice yeni gün
Yeniden doğmak gibi
Yol üstünde
Papatyalar, gelincikler misali
Göz göze geldiğimiz onca sevgililer
Gün olur bir gün
Tasını tarağını toplayıp gider

Kala kalırız
Dona kalırız
Belki çok yaşarız
Sona kalırız

Gözlerimiz yaşarır
Ellerimiz üşür
Umudumuz kesilir

O dağları moloz gibi gören yenilmezlikler
Oracıkta kendisine yeniliverir

YUVARLANIP GİTMEK

Bilmiyor niye gelindiğini hiç kimse
Geceler gündüzler içinde
Ülkeler şehirler köyler dolusu

Görmeye mi bunca gayret
Görünmeye mi
Sevmeye mi yoksa sevmeye mi
Didişmek için mi kıyasıya birbirimizle
Sevişmek için mi gözlerimizle
Zehir gibi soğuk
 fırın gibi sıcak
 nice uç dünya
Bunca umutlara kanat yaşamak
Zamanın peşinden pervane olmak
Yemek için mi
 içmek için mi
Konmak için mi bir yere
Göçmek için mi
Sürüp giden
Bu yollarda yolculuk

SAKLI DURUŞ

Kim o

Birimize yakın

Birimize uzak

Hiç gözükmeyen

Bir karanlık mı o

Yaklaşan tuzak...

DENİZ'İN ESİNTİSİ

Yokken bile vardın sen
Bütün duyularımızda
gelecek için

Karanlıkların önünde ışıyan mavi
Sen büyü Deniz
Sen yürü Deniz
El ol, ayak ol geleceklere
göz bebeğimizin nuru
Yürü tertemiz

Sana açsın güllerini toprak
Sana açsın çiçeklerini
binbir dal
Seni tanısun dünler
Sana koşsun yarınlar

BİR DESTAN

Adıdır destan

Mustafa Kemal'in

Uğraşlarında

Adıdır

Gelecek

Bu vatan, cumhuriyet

Bu korkusuzluk

Bayrağında

BAŞÖĞRETMEN'E GİTMEK

Usunuzda her gerçek
Ellerinizde kalem
Var mı başka söyleyen
Uluslara yön veren

Sizlersiniz ilk adım
Koyun yüreğinizi
Açın aydınlıklara
Açın penceremizi

Güzelleşsin gelecek
Ses verin ses getirin
Alın tüm çocukları
Mustafa Kemal'e götürün

Bize o der ne derse...

SANA YAKIN KİM

Birileri adının önünde
Birileri adının arkasında
Der misin Atam
Hangisi senin yanında

Kimileri fabrikada
Kimileri tarlada
Kimileri Vatan, Millet, Sakarya
Kimileri korkusunda riyada
Der misin Atam
Hangisi senin yanında

KOCAMAN GERÇEK

Hangi burçta bayrak olsa

Altında

Bir vatan

Bir ulus

Bir dil var

Nerede ne zaman

Bir güneş batsa

Orada yeniden

Bir güneş doğar

PORTRE

10.4.1999

Türkçe öğretmenim

Mehmet DÜNDAR'A

Bir kaynak su gibiydi bize
Işıl ısl akan
Bilgi oluklarından
Bir gülümseyen bakıştı derinlerde
Bir aydınlık sestti sonra
Bizi bilmediklerimize götüren
En büyük çabasıydı onun
Ulusça ileriye gitmek
Bilgileri harman etmek
Sanırım bu yüzden onun
Okumak yazmak yaşamı
Yeniden doğan bir güneş gelecek güne
Düşünceleri hep ileriye
Binlerce beyinde yol
Saygıyla öpülecek
o bir çiçek el
Doğrulukta çalışkanlıkta
Bilgide temel
Tembelliği yarım işi sevmezdi
Yine o bizlerle şimdi

Nerede yanlışıımız olsa
Yüzü eğrilir
Nerede başarımız olsa
Bize sevinir

İÇİMİZDE

Galip Aslan'dı adı

Hocamızdı o

Yolumuzda ilk aydınlık

İlk ışıık

Her sözü kulağımızda küpe kaldı

Hiç ölmedi ki o

Hep bizimle yaşadı

Anılarda derinliklerde güzelliklerde bir gerçek

İlkeleri yüceliği sevecenliği

Ak aydınlığında tüm yaşar gider

Dünler gibi yarınlarımızda

aramızda o

Bizlerle beraber

ASKER

Kocamandı
Yıldız yıldız
Sınırlarda akarken
Sanki o değil o
Dev gibilerdi orada

Az çekmedi hiç biri
Tarlasında
Buğdayını ekerken
Başaklar gibi eğildi başları yere
Nice ezilmişliklerde

Zor bulunan işinden aşından
Sıkıntılar mı kalmalıydı onlara şimdi
Ölümle burun buruna savaşlarından...

BİR DAHA

Seni çözer
Beni çözer
Düğüm düğüm
Uykularda düş
Karanlıklarda körlük
Adım adım ses
Sana varmak öz Türkçe'm

Ben de bayram
Dize dize her şiir
Dilimin içinde her sözcük
Bir daha gören göz
Bir daha işiten kulak
Bir daha bağımsızlık
Bir daha bayrak

VAHŞET

Kandır, zamandır Kosova'da

Durmadan akan

Kimini önüne kattığı

Kimini yarı yolda bıraktığı

Dağ taş

Acı görünüm

Çoğuna ölüm

Çoğuna zulüm

Yürüyen zaman

Gidilen yol

Oturulan ev

İşkence çemberi her yer

Soykırım

Bunca

İnsana yaşamasını yasaklayan ateş

Eli yok mu

Dili yok mu

Uzaklardan seyredenlerin

Kendi yok mu

YAŞAMAK İNADINA

Bir kınalı kuzu

Her yürek

Her ceylan bakış

Bütün konuşulan dillerde

Uçuşan sevginin adı

Dev de cüce de olsalar

Yaşamak onların inadı

Bozkırda bir gelincik örneği

Başları göklere yukarı

BİR SONRAKİ GÜN

Bir beklenti

Bir yerlerden her gün

Bilmediğimiz

Kapımızı çalacak

Telefonumuzu çalacak

Bir haber

Yok yerden bir şey

Kafamıza takılacak bir süre

Sanırsın

Bir acı

bir tatlı dizi

Yaşamak

Zamanlara serpilmiş

Boy boy

Korku ve umut

DAĞILMAK

Verir bizi yeryüzüne bu toprak
Çağırır geriye bir gün gelir ki
Dağılırız hücre hücre her yere
Bizleri içinde bir sindirir ki

Silinir yaşamın bütün izleri
Sonunda ne bilen ne gören olur
Ne bir künye kalır ne adres kalır
Savrulur gideriz toz duman olur

GELİP GİTMEK

Dün çocuktuk

Bugün baba, anne

Yarın ebe, dedeyiz

Az daha oyalandık diyelim

Ya sonraki gün neyiz...

KENDİNLE HESAPLAŞMA

Düğüm düğüm ceremesi yanlışın

Ayağımıza usumuza takılan

Dönüşü olmayan pişmanlık

Nice

Her kesit

Yarınlar doğru varmak

Suçu yok taşın toprağın

Güneşin havanın suların

Kendi estirdiğimiz rüzgar

Derinlerde tüm o

Bir ömür

Kendimizi yaşamak

YÖNELMEK

Kanadı var sevginin
Uçar yarınlara doğru
Gönlü var ki sevenin
Gider sevenine doğru

İnadı var kiminin
Yanlış olduğunu bile bile
Gider keçiliğine doğru

DİŞE DİŞ

O muydu bu kıvılcım

Her gün başımızda

Delice yel

Kesintisiz bela

Her soğuk akşam

Serseri gibi

Kötülüklerle diş diş olmak

Savaşın senin

Karanlık geceden uyandığın gün

Haksızlığın kapısına dayandığın gün

ÖNDE GÖZÜKEN

Kimin eliyse

Kimin diliyse

İleriye yürüyen

Kimin adımlarıysa gidiyorsa hızlıca

Yurt üstünde

Dünya üstünde

Dalga dalga

Bayrakta, aydınlıkta o

Orada

UZAĞA BAKIŞ

Kimin kumaşı
Yerlerin göklerin
Suların rengi

Neyin örtüsü
Masmavi
İki uç

Bir kuyu derinlerde
Bilinmezlerde

Dipsiz bucaksız
Sonsuza giden yol orada
Yanıtsız soru

ANILARDA

Eskileri anlatırken

İçim dolar

Gülüm solar

Canlanır hemen

Nerde ne varsa

Bir dolu hatıralar

Anlatılacak

Anlatılamayacak

Yel gibi

Sel gibi

Darbimesel gibi

İnişli çıkışlı

Onca yürünen yol

Köşe köşe bucak bucak sinmiş her biri

Bir yerde

Kimi yakın kimi uzak

Karanlık pencerelerde

Acı tatlı

Vefalı vefasız

Bazen can attığımız

Bazen kaçtığımız

Anımsayıp dokunamadığımız

Durup durup baktığımız

uzak her biri

SERÇE KADAR

Bir serçe uykuda şimdi
Düşlerinde mavi gök
Umutlarında yarın

Kimisi ürkütecek onu
Kimisi sevecek belki

Ne bilsin dost nerde
Düşman nerde
Hangi yem
Hangi konup kalkacağı yerde

ZEDELENMEK

Başımızda türlü türlü
yeller var
İçimizde bizimle bir
eller var
Yalan yanlış alkışlanan
diller var
Nasıl katılırim
gönülden size

ZAMANA SİTEM

Güneş yemiş kar gibi eriyor zaman
Yok olduğunun farkında değil herhalde
Bize de yapıyor yapacağını
Kendine de...

O da bizim gibi çaresiz belki
Her yılın sonu her günün sonu
Tükenmek elinde de, durmak elinde mi ki

BİR NOKTA BAŞ SON ARASI

Hem başıdır

Hem sonudur yolun

Her geçen zaman

Kimine açılan

Kimine kapanan kapı

SINIR ARKASI

Ne sađ ne sol
Ulařılmayan yol
O
Aklında ötesinde

Bir gün çepeçevre aydınlık
Bir gün çepeçevre karanlık
Anıların arkasında
Görünüp kaybolmak bir anlık

Gerçek mi
Masal mı yoksa
Yaşamak
Uzaklarda kaldıkça

SONSUZLUĐUN YÜREĞİ

Kuřtur sevgiler
Bir uzağa bir yakına konan
Rüzgardı gönüller
Bir ömür esip duran

Karmakarışık içimizde
Her yere gitmek isteyen
Bir tükenmezlik merak
Bu sevgi bu yürek
Bir sıcacık ev
Sanırsın evreni kucaklayan
Bir serçe kadar dev

ZAMANIN İÇERİSİNDE

Yaşı yok başı yok
Ne başarısızlığın
Ne başarının
İnişli çıkışlı her yol
Bir belirsizlik karmaşa
Nice bekleyiş umut
Kiminin bulduğu
Kiminin bulamadığı doğru

İki yanımızda iki ayrı ses öteler
Bizi taşıyan
Delice aklımız
Delice ayaklarımız

Dünde
Bugünde
Geleceklerde her adım
Altımızdaki toprak en son
Nice derinlik varılan

RASTGELELİK

İyi kötü her şey herkesin
Özünde sözünde
Gözünde
Doğru ne
Yanlış ne
Akıllı kim aptal kim
Kimin tercihi kimin beğenisi
Güzel çirkin
Ölçüsü ne tümünün

Doğruyla aynı yolda yanlış
İç içe çokluk
Çoğu zorlanır seçerken
farkında olmaz
Uzmanı değil ki bir bir herkes her şeyin

AZIN AZI

Bugünden yarına
Çok değil istedikleri onların
Biraz iş
Biraz aş
Biraz sağlık
Biraz ömür

Bir göz dam kara kışta
Biraz da odun kömür
Ne elde var ne avuçta
Bugünü yarına taşımak için

EKMEĞİN İÇİNDEKİ EKMEK

Özü mü rengi mi tadı mı buğdayın
Esmer çavdar yufkasının içine
Katık diye konulup yenen ak ekmek
Sivas çarşısının bir köşesinde
Dört köylünün kapış kapış yediği
Kendilerine tadının sorulduğunda
Hem çok güzel
Hem çok tatlı dediği
Bu yaşanılan gerçek
Önlerinde sofrası bir mendil

YOL ARASINDA

Bakışlarında

Adımlarında

Sürüp giden şaşkınlık yarınlarında

Yönü yöntemi belirsiz

Esen yeli andırır çırpınışları

Nice uğultu

Toz duman

Hele ki sermayeleri var yine de

Ellerinde zaman

KIYAS OLMAZ

Kavuşmanın yakını
Ölümün uzağı güzel
Kavuşmak sana varmak
Ölüm, düşmana benzer

HANGİ GÜÇ BU

Kimin kime selamı

Şu esen yeller

Şarkılar

Türküler

Bunca şiirler

Bir delilik mi yoksa

Boşlukta

Bizi uçuran

Bir yürek mi

Her gün o

Sevgi kafesinde

Usu imgelerde

Gözü göklerde

Uzaklara yakın duran

Sayısız tövbesi insanların zevklerine

Hep yenildiği

BÜTÜNLEYENLER

Ay mı güneş mi
Yar mı güzel
Üçü birbirine benzer
Sevenine uzak

Toprak mı hava mı
Sevgi mi su mu kuşatan
Dördü birbirinden güçlü
Öldüren diriltten yaşatan
Her şeydir onlar

YAŞAMANIN BEDELİ

Fazlası o
Üstümüzde her şeyin
İstemsiz taşınılan yük
Yaşamanın sorunları içinde
Pabucu kendinden büyük
Zorun zoru
kör düğüm
Peşinden suskunluk korku
Yananı yakarı yüreğin
Neden ağaca meyvesi yük olmaz denir
Koparmaz mı dallarını fazlası
Kendi düşü korkutmaz mı insanı
Umudun sıyrıp geçtiği hüznü
En yanık türkü
Olmadı gelmedi vermedi gibi
Ne ucu bulunur bu gidişlerin
Ne dibi
Kendi yükünün altında kalır yine
Herkesin sırt

SABAHA VARIRKEN

Sabahla beraber her gün

Horoz sesleri

Ezan sesleri

Uyanış

Odadaki aydınlık

Eşyaların rengi

Sonra sevdiklerinin yüzü

Her şey

Bir kıpırdanış

Doğan güneş

Çoğalan ses

Parçası gibi orada o günün

Koşuşturan herkes

YANIT ALMAK

Yaşayan mı

Yaşamayan mı

Duran mı

Vuran mı önde

İlk adım

İlk ses

Hangisi görünürde

Bunca sahnelerde oyun

Kesişen yollarda eğriler

Kimin eseri

Kademe kademe herkes bir yerde

Kimi altlarda pörsümüş

Kimi tepelerde gür ve hür

Herkesin içine ettiği dünya

Haydi de:

Kinin kime

Bunca sellerinle

Dolularınla delilerinle

Nereye kadar daha

Böyle bu gidiş

İNSANLARDA ÇEŞNİLİK

Kimileri bir yerlere yağar

Kimileri bir yerlerde eser

Kimileri kör bıçak

Kimileri uzakları keser

Kimisinde hiç kalmamış ar

Yolsuz yerlerde yol arar

Kimi güzeli görmez

Kimi çirkine tapar

Kimi yaşayan deli

Kimi görmeyen biri

Soyunur her güreşe

Aklı kendinden deli

BELKİ

Unutturur herkesi zaman
Koşuşturmalar uzaklar
Bir gayret bir metanet
Yeni uçlarda palazlanmalar

Adını verir
Adresini verir sana
Gidilecek yer

ZAMAN GEMİSİ

Hareketleri kendiliğinden

Yön deęiřtirmeden

Bir zaman gemisi dünya

Onun bir garip yolcularıyız biz

Öylesine bindirilmişiz

Kayıtlarda gözüdür

Bindiğimiz yer zaman belli

Bir ineceğimiz liman

Bir gideceğimiz an belli değil

KIRMIZININ TONLARI - 1

Kandır içimizde kırmızı

Binlerce çılgınlık

Binlerce yoldan

Delice giden

Yarı sevgi

Yarı umut

Yarı gelecek

Beraber yürünen her yol

Kol kola gezilen sokaklar

Arada kötü bakan gözler

Tıraşlı tıraşsız

Makyajlı makyajsız yüzler

Balkonu yola bakan

O en güzel ev

Saksılarında çiçekler

Beşiklerinde bebekler

Onlarla soluyacak onların tümü

Onlarla büyüyecekler

KIRMIZININ TONLARI – 2

Kendisinden çok sever insan
Yeşerttiği her şeyini
Göz nurunu
emeğini

Bir dönüp baktığında
Bir düş
Bir film şeridi
O geçen zaman

Yüreğinde duyduğun
Ağlamaklı olduğun
Uçup giden bir kuş senden

Bir ömür
Bir soluk orada
Aydınlıkların içinde
karanlıklara

KÖRÜ KÖRÜNE GİDİŞ

Aradığımız pek çok
Bulabildiğimiz hiç yok
Ne yerlerin dibinde
Ne göğün yüzünde
Ne söz verenin sözünde

Nedir hep uçup giden
Her şey
bir bir
Sizden
Bizden
Özlemlerimizden

Arada oluşan kocaman boşluk
Hangi delilerin attığı taş
Bu kuyulara sürekli

Bizleri zorlayan sebep
Yokuşlara doğru
İki ileri bir geri
Ne atılan adımlar ortada
Ne gidilen yer belli

ÖZGÜRCE ÖTMEK

Horozda ilk ses

Her sabah

İlk aydınlıkta

En önde

Ü...ürü...

Ü...Ü...Ü!..

Ne tavuklara gösteriş

Ne kimseye mecburu var

İçinde geliyor ötmek

Öter bu horozdur

o kadar...

YOL BOYU

Kalabalıkta giderken
Dinlersin istemeden
Kimi damdan konuşur
Kimi pencereden

Kimi birilerinin melanetliğinden

Kimi pazardan
Patatesten soğandan
Kimi kayısıdan, kirazdan

Kimi reçellik vişneden, çilekten
Kimi geçmişten kimi gelecekten
Yaşanmış ne varsa koyukta köşede

Kimi izlediği filminden
Kimi politikadan
Kimi hava kirliliğinden

Kimi beslediği kendisinden
Kimi görüşemediği
Kimi rahmetlisinden
Anlatır gider yol boyu

Kimi fazla kilosundan etinden
Kimi onun bunun şikayetinden
Birçok alıntı
birçok dedikodu
Hiç ipe sapa gelmez şeyler
Birileri birilerine anlatır gider

OTOBÜSE YOLCU

Otobüs şoförüne Sultanbeyli mi dedi
Bir selam verip girdi
Önce akbili
Sonra kendi

Oturdu bir yer bulup
Doğallığınca ağır
Umurunda değil hiç kimse
Hiçbir şey
Koltuklardan eski yeni
ön arka

Oturduğu yerde dalıp gitti hemen
Önce hülyalara
Sonra uykulara

Düşünde çoktan varmıştır bile
Otobüsle henüz varamadığı yere

MECBURUZ

Gökyüzü

Bir soğuk

Bir sıcak

Zulüm

Yeryüzü

Sürekli

Adım adım

Ölüm

Ne yapalım

Bilmem ki

Bırakıp gidelim desek

Gidecek başka yerimiz yok ki...

TÜREYİŞ

Gündüzleri dışarı
Geceler içeri bakar

İnsan nice pencere
Nice aydınlık
Nice karanlık gece

Kimi yıldızlara varmış
Kimi karanlığında kalmış

Yeni bir kral güneşe karşı

SANIRSIN ACELELERİ VARDI

Kayaları oydular
Taşları deldiler
Sevildiler sevdiler

Köy kurdular
Şehir kurdular
Devlet kurdular

Ülke sınırları çizdiler
Tarla sınırları çizdiler
Ezildiler ezdiler

Geçip gittiler sonra ne hikmetse
Artlarına bile bakmadan

ÜRKÜNTÜ

Neyin alımı

Neyin çalımı

Burnu yukarıda körlük

Gelirler bir araya

Hangi bağda bekçi ölmüş

Yolları oraya...

EVLENMEK

Nerden yar bakabilir

Nerden ev tutabilir

Hangi parayla

Nasıl düğün yapabilir

Ancak düşlerde girebilir

Şeytanla arada sırada bir

Dünya evine

SOLUMANIN BEDELİ

Üşürdü çorapsız ayakları
Topuklarına kadar karda
Üşürdü zayıf bedeni
Korkulu düşlerde gibi
Dağda bayırda

Yokluklarda
Karanlıklarda
Ne bir ilgi
Ne bir sevgi
Ne üşüyen parmaklarını tutacak
Sıcak bir el var
Gerçek olmasaydı keşke
böyle şeyler
Masal olsaydı

GÖRÜNTÜ VE AYNA

Kime ne gösterebilir ki aynalar

Biz yokken karşısında

Yatak odalarında salonda

Güzele güzel

Çirkine çirkin der

Ne abartır ne aşağılar

Yağ çekmez aynalar

Kendi gözümüz

KUSUR

Bir güneş batar
Bin güneş doğar
Yeter ki vaktin olsun

Görürsün bir dolu yarınları
Görürsün şüphesiz
Bu yaşamalarda
Yabancı ot gibi sırtan aptallıkları

GÖRÜNÜRLÜK

Doğru bilgi göz kulak

Yanlış bilgi asalak

Doğruyu nerde bulak

Demeye hiç gerek yok

Adresi üzerinde

KURAL

Kimi okey taşlarını dizer elinde
Kimi iskambil kağıtlarını
Kimi sözcükleri dizer dilinde
Tümünde bir benzerlik
Bir uyum için

Kimi gözüyle okur geleceği
Kimi yüreğinde
Kazanmak için
Kaybetmek de var işin içinde
Var olmak için
Yaşamının kendisi oyun aslında
Yenilmek yenmek için

MECBURİYET

Yalnızlıktı bir odada her gün
Yakını
Yürüyen zamanda küf ve nem
Yerde böcek
Tavanda örümcek
Uyuşmaz üçlü de olsa bunlar bir damda
Yaşamını sürdürecektik

ÖYLE BİRİ

Hanı var

hamamı var

Eti var

ekmeği var

Yiyecek vakti yok gibi

Anlayacağın

Adam gidici

KUYRUKLAR

Sağır kuyruğu

Dana kuyruğu

At kuyruğu

İt kuyruğu

Haydi kanada destek

Arkada kuş kuyruğu

En kötüsü hele

İnsanlar için

Zamanlarını çalan

Sıra kuyruğu

AĞIR BEDEL - 1

Bunca bol verirken
Her şeyi özünden
Yedi iklim bölgesinde Türkiye'm
Ne şanssız tembelliğimizin yüzünden
Her defasında bunca karanlıklarda
Tersinden okunan bir kitap gibi
Silintili kazıntılı sayfalar
Okunmuş gelmiş bugüne
Kim bilir neler neler var
Eşsiz bir güzellik yeryüzünde yeri her zaman
Atını oynatan oynatana
Vuran vurana
Kıran kırana
Yiyen yiyene
Dimdik ayakta yine de

Kapısı açık bir okul
Bir öğreti yüreğinde
Aynı yılda dört mevsim
Her köşesi farklı renk baharda
Bize kucak açan sevda

AĞIR BEDEL – 2

Biz bilmiyorsak ne yapsın

Hangi ele el sallasın

Hangi komikliğe gülsün

Hangi acıya ağlasın

Türkü olup yöre yöre

Bunca yaşananlara

Bunca öykülere

Bunca söylenenlere

Hangi yürek dağlanır

Bu yalan aşka

Hangi dil susar böyle

Uyutulmaktan başka

ARAMAK

Biraz daha varmak her adım
Sana doğru taşıp
Kıyıya vuran dalgalar gibi
Isınmak koşarken
Yüreğindeki sevgiden bakmak
Göremediğin uzaklara
Işıyan yıldızlara
Türkü yakmak
Niye delilik olsun ki
Varıp gelmek her yere
Her düşünceye saygı

Aradığımız güzellik değil mi aynalarda
Kitap sayfalarında bilgi
Geçmiş gelecek içinde her şey
Aradığımız değil mi

DİKEN ÜSTÜ

Herkes iğretili tedirgin
Bir şeylerinden
Sağlığından varlığından

Geleceğinden zamandan
Ondan bundan

Dün belli yarın belli değil çünkü
Bir belirsizlikte düşünce
İnsan çıkışsız yolda
Yükünün altında
Zorda

Sıyrılıverse herkes her şeyden
Bir anlık
Dışımız aydınlansa bari
İçimiz zaten karanlık

UMUDA UÇMAK

Hep uzakların içinde saklı umutlar

Ya karın altında

Ya yerin altında

Ya zorun altında

Hep uçar gideriz onlarla

YENİ DÜNYA

Bu saatler en çok düşündüğüm sensin
Gece karanlığında
Yere uzanıp yatmış inadına
Eğri büğrü yol
Sakıncalı bakışların anlamı çevre
Önemini anlamadığımız her şey yüzüstü
Çaresizliklerin içinde zaman
Gideceği yerin adresini kaybetmiş biri gibi
Girdiği tüm sokaklara yabancı
Dönüş trenini kaçırmasa bari

ZAMAN İÇİNDE HAYAL HER ŞEY

Bir akşamüstü
Bir sabah
Her gün
İki ucundan geçer zaman
Yaşamımızın

Orta yerinden geçer sevgi yüreğimizin
Her soluyuşunda hemen
Bir telepati gidip gelen
Belki bir düş yaşadığımız da
Yaşanmamış gibi
Hayal meyal
Bakın görürsünüz
Dünlere
Kasetiniz yoksa elinizde
Tanığınız yoksa yanınızda
Kimseye belgeleyemezsiniz
Yaşamadığınız gibi
Yaşadığınızı da

Zaman geçerken o an var
Değerlendirdiğiniz ve de
Belgelediğiniz kadar

HANGİ YÜZ UTANSIN

Zaman utansın bunca

Yorgunluklardan

Kırgınlıklardan

Dargınlıklardan

Yanlış yazan utansın bu oyunu

Yanlış oynayan utansın

Kendi payına

Yanlışın yakınındaki

Herkes utansın

ÜSTÜNE ÜSTÜNE

Nedir umut
Nedir gitmek
Nedir yemin
Ölünün üstüne
Dirinin üstüne
Nedir bunca
Sevgi yakınlık
Tümünün üstüne

Kara bir çarşaf gibi
Çekip gittiğimiz her gün o
Bütününün üstüne
Ölüm mü kapanan kapı yine
Bir kez daha
Yaşamanın
Yaşatmanın üstüne

ZAMANDA YEŞERMEK

Niye varız
Nasıl yaşarız
Her şeyden habersiz
Bunca karmaşada
Bu uzun yolda
Bir kızıl ötesi akşam yakını
Olurlarda olmazlarda
Bir hayal bir düş bizimle
Her ses bir farklı anlam her dilde
Güldüren sevindiren öfkeliendiren
Bir karışık yapı
Biri açmaz kapı
Bir destek bir köstek
Zamanla yarış
var olmak için
Bir ayrım her soluk
Yerde iki ayak
Gökte iki kanat

Kıyasıya itiş kakış
Her türde kazanmak
En önde olmak
Bir yenilmezlik duygusu belki
hiç tükenmeyen
Gezegenele dek var
Her yeni adım

TÜKENMEYEN

Umut mu yollarda bizimle giden
Belki bir gün diye...
Geleceklere

Sevgi mi okşanan yanaklarda el
Gözükən
Gözükmeyen
İçimizde nice burukluk
Masum bakışlardan
Her gün yansıyan

Taşır, taşımaz yürek
Avucundan olanca gücü yarınlara
Yaşamak için yine de yeter
İçinde saklı duran sevgi ve bilinç
Yeter onlara

İSTEMEDEN

Zaman mı yollar mı
Bilinmez adres
Her gün
Gece mi gündüz mü
Saçımızda ak
Yüzümüzde çizgi
Umutlar mı
Korkular mı o
Bilinmezlerin içinde tümü
Bir daha yeniden yolculuk
Hangi yöne
Hangi zamanlara
Hangi mekanlara
Belli olmayan gidiş bizi avutan

UZAĞA UÇMAK

Söyle, her adımda bir

Tutma yüreğini

Sıkıntını türkünü

Ver rüzgara

At denizlere

Yaşa kendini

Yüz kere bin kere

Uç erişilmezlere

Meyvesidir soğuk karın

Beyazıdır gecenin içinde yüzümüz

Koyu karanlıkların

ARAYIŞ

Saçlarına dönmüş usu da
Darmadağınık
Kararsızlık içinde besbelli
Beklemede ayakları
Bilmeden atacağı her adım gibi
Umutları geleceğin ardında
Karmakarışık

El açmış önünde bir de
Dilenci kadın
Parası var mı
Bozukları hangi cebinde adamın
Ne bilsin ki
Kalktı yürüdü gitti her ikisi de
Belki de kızdı o an
Bir umutsuzluk
bir hüzn
bir yalnızlık kaldı
Yerlerinde kocaman

NEDEN KAÇMAK

Niye uzağız yüzüne yüzlerin

Zaman zaman

Niye içimizde bir boşluk

Hiç dolmayan

Yarım kalan

Niye türküler dokunur bize

Niye ağlarız

Başkalarına bakarak kendimize

Çok mu doluyuz

Çok mu boşuz

Çok mu bir hoşuz

Kendimize yetmeyecek kadar

GELECEKTE

Hangi sevda

Hangi dudađa uzanan yol

Ne bileceksin görmeden

Hangi ağacın meyvesi

Hangi insanın nasibi

Ne bileceksin yemeden

Hangi güzel dizeler gelecekte

Hangi ozanın düşü

Ne bileceksin şiiri yokken

şairini görmeden

NEDEN

Neyi beklemek

Niye beklemek

Yol varken

Zaman varken önlerinde

Kör mü gözler

Birbirini görmeyecek kadar

Iraksal yakınsal

Yaşananları

Ölü mü toprak verirken

Kara bağrından ak güllerini

Niye insan bilmez ki

Ay, güneş bilirken

Saniye saniye görevlerini

YAŞANILAN YER

Hangi kuşsa kanatsız
Uçsun da göklerde
Göreyim

Özgürlüğe karşı olan
Yaşasın tutsaklığı da
Bileyim

Görünürde gerçekler
Yolunuz üzerinde
Siz de görün
Herkesler de görsün
Ben de gördüğünüzü
Göreyim

YAŞAMANIN TÜRKÜSÜ

Bir acemilik

Baştan sona

Yaşamak

Yazdıklarımız çizdiklerimiz kadar

Yaşamak bir ömür sınama yanılma

Yanlışlarımız kadar

Yaşamak bizim değil

Cüzdanımızdaki paramız

Evimiz kadar

Yaşamak akıp geçen su

Esip geçen rüzgar

Kocaman sevgi ufacık yürekte

Dağlar kadar

DÜN BUGÜN YARIN

Bilmezsiniz adınıza doğan güneşi
Bilmezsiniz büyürken toprakta
Bilmezsiniz suyu denizi kendinizi
Örselenirken onca

Yaşadıkça büyüdü gözlemleriniz
Yazgılara inat
Büyüdü ufkunuz bedeniniz
Dünlere inat

Vurur yüzüne doğan güneş
her karanlığın
Kalır üstünde aydınlık izleri
Çimlenir toprakta tohum gibi uslarda
Yeşertir geleceklere bizleri
Geçmişe inat

HERKESİN GERÇEĞİ KENDİ DÜNYASI

Ne yârden

Ne serden

Ne alkolden geçer

Mezara soksanız çıkarsınız bile

O dürtü yine içer

Canı sıkılmışsa eğer

Gözünün önünde kadehler hayaller

Darda kal, zorda kal

Onların yerinde ol

Bileme ona buna sor

Bir de kafan bozulsun hele

İçme de gör

YANLIŞLA DOĞRU

Kan kanı yıkamaz

El eli yıkar

Doğrular bir olur

Yanlış yıkar

SORU

Omuz omuza

Kol kola yürek

Savaşı giderken

Beraber

Barışta niye değil ki

RASTGELE GİTMEK

Ne gökyüzünün yerden
Ne benim senden haberim var
Bir boşluk arada kocaman
Kısalan zamanlar
Bilinmeyen alanlar
Doğrular yalanlar
Bir arada
Sürüp giden hengame ortalıkta

Adını koyamadığımız
Bir belirsizlik içinde her şey

Kimi değersiz, kimi değerli
Ne içilecek su
Ne ısırlacak ekmek
Ne de öpecek yüz belli

YANLIŞIN GÖLGESİ

Her gün
Biraz daha yakınız
Birbirimize
Biraz daha uzak
Sen
Ben
Gökyüzü
Yıldızlar
Toprak
Sancılandıkça can
Sancılandıkça yerküre
Bu nice
 öküzün altında buzağı aramak

RASTGELE DEĞİL

Ya bir emeğin göstergesi

Ya bir güzelliğin simgesi

Evrende her şey

Bakıp gören

Yürüyüp gelen

Yakınlık kendisine

Her açan çiçek

Her gülen yüz

Biraz daha sevgi

Biraz daha ilgi

İçimizdeki özlem

Açılan kucak

Biraz daha burukluk belki

HARCANMAK

Kimisi buğday

Kimisi dar

Kimisi keten tohumu

Yem olmak için

Kimi meyve yüklü

Elma, armut, nar

Kimisi selvi boy ötede

Kimisi çınar

Kimisi kavak

Ayakta olmak için

Eğilmemek için

Dik durmak için

Türlü türlü yol

Türlü türlü huy bir arada

Yok olmak pahasına

Var olmak pahasına

Taş gibi sert

Toprak gibi ağır

Vebalımız

Günahlarımız

Çağa uyamamamız

Nice yanlışlarımız

Hep sırtımızda kambur

BİZE FATURALANMIŞ

Nedir o

Pır pır eden mütemadiyen

Yıldız mı göklerde

Gönlümüz mü gözüken ılık

Bir fânus içinde kapatılmış

Karma karışık

Başkaları mı uzak düşüncemize

Biz mi uzağı bize

Olmadık işlere

Yapmacık gülüşlere

Aldanmanın faturası bu böyle

Aklın seçiciliğinde bile

nice yanılgı

GİDENİN AYNISI

Delisi kim bu dünyanın
Akıllısı kim
Tümünü kovala gitsin
Yenisi gelsin

Tanrı da öyle yapıyor zaten
Her yüzyılda bir
Tümünü kovalıyor
Aman vermiyor
Ne yazık ki gidenlerine yerine
Daha akıllısı gelmiyor

ÜZERİMİZDE YÜK

Kimin düşü
Kimin uykusu bu günler
Yarınlarımıza karanlık
Al seni
Ver beni
Yeryüzü diken diken
Çıplak ayaklarımız altında acı
Sizin hüneriniz bunca yokluk
Bunca savaşlar toz duman
Boşuna denmemiş demek
“Kurt bulanık günü sever”
her zaman

GEÇİP GİDERKEN

Paramparça her taraf
Elimizin dilimizin
Gözümüzün ulaşamadığı bir imge
Her umut
Her yerde
Kıyıya bırakılmış
Kenara atılmış
Midye kabukları gibi
Tepe takla dönmüş

Ölümle eş olmuş yaşamak
Bir sanal bebek bile değil
Ölüm sonrası
Bir masalsı tarih alıntı
Geçmişimizde yer yapan
Nice yanlış onlar
İçimize sindiremeye sindiremeye
Bir sonrakilere anlatılan

GİDERKEN

Gecenin yalnızlığıdır korku
karanlıkta
Gündüzün yalnızlığıdır gökyüzü boşlukta
İçimizi kemiren her tedirginlik
Olduğumuz her yerde
Dağlar kadar
Yaşanılan varılan anılan
İyi kötü
Bir uzak umut
Bir yakın sevgi
Gezip dolaştığımız onca zaman
Geride kalan anılar
Yaşadığımız her yerde
Toz duman içinde çevrede
Var mı bir tek atımızın izi

BAŞTAKİ SON

Kimler geldi
Kimler göçtü
Ne sultanlar ne şahlar
Ne kral gibi krallar
Ne padişahlar

Hükümlerinde alt üst olmuş yeryüzü
Savaş alanlarında zindanlarda
Nice soluyuşun sonu
Bir tarih ezberinde bizlerin
Onca peygamberler
Onca ermişler
dervişler

Bir hayal
Bir düş
Bir uçup giden kuş
Zaman içinde gelmiş gelecek
Yok olmanın yollarına düşmüş herkes
O gündür bugündür farkında değil

FALCI

Fal açtı falcı kadın
Görünmezlere bilinmezlere doğru
Yemin etti yedi kez
Senin için
Koşup gelen güzelliklere doğru

Gelenin olacaktı
Gidenin olacaktı
Cüzdanın para dolacaktı
Deli dolu bir de yârin olacaktı

Duy da inanma
Hayal kırıklığına uğrama
Boş ver
Fala da falcıya da

İşidir o onun
Öyle der
Böyle der
Fal kanatlarının üstünde
Yakıştırma yakıştırma kadın
Hep uçar gider

SON GÜLÜŞ

Gülmeyi çok severdi

Gülemedi

Yaşamayı çok severdi

Bilemedi

Bir rivayete göre derler ki

Ölürken gülüverdi

TİPLEME

Her şeyi biliyorum zanneder
Hiçbir şey bilmez
Her şeyi görüyorum zanneder
Hiçbir şey görmez

Peşin hüküm ön yargı
Görmez anlamaz zavallı
İstanbul Ankara arası kadar uzak
Gözü ile aklının arası

Bir ömür buğday eker tarlasına
Hep çavdar biçer
Leyleğin ömrü gibidir ömrü
Lak lakla geçer

UYKU HALİ

Bilemediler

Göremediler

Evrende zerreyi

Zerrede evreni

Geldiler gittiler

Gittiler geldiler

Karanlıklarda yaşadılar

Karanlıklar öldüler

Bir uyku hali gibi belki

Yaşamadılar da kendilerini düşte gördüler

ÖĞÜT

Niye karanlıktasın
Dışarın aydınlıkken
Bunca eğilmek neden
Üstünde boşluk varken

Sıcak altında soğuk
Sevginin altında kin
Çorak topraksa tarla
Nasıl yeşersin ekin

Kanat geremez yer gök
Sen kendine yetmezken
Nasıl bülbül olursun
Karga kadar ötmezken

GERÇEĞİN BULUTLARI

Ulu orta bir coğrafya
Farklı görüntülerde üç boyut
Kapatmış kendisini zaman
Tepeden tırnağa kadar
Biraz açılıp hava almak istese
Derler ki ne namus kalmış ne ar
Kocaman evrenin sakınacak bir şeyi yok da
İlle de bizim mi var

Güneş tutuluyor tepemizde
Ay tutuluyor
Depremler oluyor altımızda
Yer yırtılıyor

Biz onun içinde gezen bir toz dumanız
Geçmişindeyiz geleceğindeyiz zaten
Suyunda toprağında varız
Parçadan bütüne
Bütünden parçaya doğru
Bunlar anlatmakla bitmez
Gözlerin gördüğü
daha yanıldığına yetmez

DEPREŞİP DURMA

Depreşip durmasa bari deprem

Böyle iki de bir

huysuz at gibi

Bizleri üstünden atmak istese de

Düşecek başka yerimiz yok ki...

VAROLUŖTA GİZEM

Tanrı mı sevgisi evrenin
Kendi mi yoksa bahar içinde
Açan çiçeklerde tozpembe
Meyveye dönüşen yaşam
Güzelliklerin boyutunda sürüp giden
her şey
Bir anda bir var bir yok

Ya uykuya geçişte
Ya ölüşte
Ya dirilişte oluşum
Bir kareden bir kareye ekleniş
Sonsuzun iki ucu arasında
her şey
Bir gidiş geliş

KENDİSİ GÖZÜKÜR

Yürüyen taş toprak değil ayaklarda

Yürüyen gök değil bulutlarda

Durağan olur mu sizce

düşünce

Düşündükçe uzaklarda

DÜŞÜNCE ÇİÇEKLERİ

Herkes dışarıda gezerken
Bazıları kendisini içeride bulur
Sevgileri düşünceleri kelepçeleri
Küf ve nem kokan karanlık damlarda
Bugünlerden önce yarını solur

Öyle imgeler ki onlar
Yeryüzü üstünde usları
Öyle yaşar özgürlüğü
öyle solur
Ne zaman susuverse onlar
işte o zaman ölür

SESİN ÇIKSIN

Darılmaz korkma

Kimse sana

Uçuran kanatlarına

Farklı göklerde

Utanma yürüdüğün yoldan

Yaşadığın bahardan

Özgüvenin olsun attığın adım

Hiç susma ama

Gayrı yeter de

Yanlışların doğru diye

Yutturulduğuna

GÖRÜNTÜ

Yüz karası yüzümüzün
Göz karası gözümüzün
Söylemesi ayıp
Yapması ayıp değil gibi
Eski yapı
Paslı kapı
Kara düzen
Korkulu düşlerde gezen

Hoyrat kötü şey
Düş yakamızdan

NEREYE KADAR

Onun kafesinde kuştı tuttuğun
Onun lokmasıydı senin yuttuğun
Sahte vaatlerle hep avuttuğun
Nereye bu yollar sen söyle yolcu

Rüzgar estirdiler zor günlerinde
Yalan söylediler yeminlerinde
Yine aldattılar son günlerinde
Nereye bu yollar sen söyle yolcu

Hilenin üstüne hile kattılar
Sağlam gösterdiler çürük sattılar
Mazlum insanları hep aldattılar
Nereye bu yollar sen söyle yolcu

İzzet der ki bu hikaye bitmiyor
Bir kara beladır geldi gitmiyor
Kaldırıp atma kuvvet yetmiyor
Nereye bu yollar sen söyle yolcu

YOLCU VE YOL

Nereye gidiyor bu yollar yolcu
Sabah akşam her bir yandan durmadan
Bir yere mi
Bin yere mi
Özleme mi
Karadan havadan sudan her geçiş
Ayak üzerinde
Tekerlek üzerinde
Su üzerinde
Gemide
Kanat üzerinde göklerde
Doğudan batıya
Kuzeyden güneye doğru yol
Ülkeden ülkeye mi hasret
Şehirden şehire mi
Mahalleden mahalleye mi
Evden eve mi
Yürekten yüreğe mi her gün bunca çırpınış
Gönülden gönüle mi

Dünyadır güneştir en büyük gemi
Zamandır sonsuza giden o en uzun yol
Her saniye üzerinde indi-bindiler
Nereye gidilen yer
Nereye varılan yer
Nasıl bir yol
Zaman
Her şey
En uzak kendisine belki içinde
Hiç bilinmeyen yer